

Følelseshensyn, som sagtens have ledet til, at man i Kommissionen maasse har været mere tilbøjelig til at ønske de Kellerske Anstalter bevarede som Stiftelse. Der er intet som helst i Vejen for, og jeg vil finde det rimeligt, smukt og historisk berettiget, at Navnet kan bevares, og at dette Kompleks af Anstalter faar Navnet „de Kellerske af Staten overtagne Anstalter“. — Jeg formoder, at Lovforslaget vil blive overgivet til Behandling i Udvalget, jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa, men anbefale Sagen paa det bedste.

Th. Nielsen: Jeg indrømmer den højtærede Minister, at der ikke kan være Tale om at oprette en privat Institution, naar Staten ikke alene skulde laane den Penge, men tillige foruden at tage Rente af dette Laan desuden betale Driften. Men noget saadant har ikke foreligget for Kommissionen. Det har foreligget for Kommissionen saaledes, at den Kellerske Familie var rede til at overlade til en privat Institution alle sine Aktiver og Passiver, og denne Institution skulde saa kunne bære sin egen Drift ved Hjælp af de Penge, der maatte betales for de aandsvages Ophold, dels af Staten og dels af Kommunerne. At Staten skulde betale Driften og tillige skulde betale Renterne, altsaa ikke alene tage sin egen Rente, men ogsaa betale Renter af de andres Kapital, det mener jeg ikke, den Slags private Institutioner kan der selvfølgelig ikke være Tale om, og hvis jeg kan blive oplyst om, at det er den eneste Udvej, der er til, at det kan blive en privat Institution, at det bliver saaledes, som det her blev skildret, gaar jeg selvfølgelig straks med til, at Staten overtager den; og saa vil der ikke være andet at gøre i saa Henseende. — Den højtærede Minister talte ogsaa om, at man med Hensyn til Skolehjemmene ikke stod saa frit, naar det var en privat Institution, som naar det var en Statsinstitution, og at der kunde være en Del andre Mangler. Det er noget, som det eventuelle Udvalg vil kunne søge Oplysninger om, og som ogsaa vil have Indflydelse paa vor Stilling til denne Sag; men jeg gentager, hvad jeg ogsaa gav til Kende i mit første Foredrag — og deri er jeg ogsaa enig med det ærede Medlem, som talte efter mig — at det gælder om at udvilde og bevare disse Anstalter, at udvilde og bevare det, som er kommet til Stede gennem de Kellerske Anstalter, saa at Hjælpen kan blive endnu bedre for dem, som søge den.

Den højtærede Minister har Ret i, at det ikke var min Hensigt at skræmme de Herre fra Forslaget ved at tale om de store finansielle Udgifter. Nej, det har aldeles ikke været min Hensigt at skræmme Folk bort fra Forslaget. Jeg har kun villet ytre en Tvivl om, hvorvidt vi ikke ved at gaa den Vej, som den ærede Minister foreslaar, vilde blive nødt til at standse og ikke komme til den Anstalt, som der vistnok er Trang tilovre i Sjælland. Den højtærede Minister var noget i Tvivl om, at der var Trang til en saadan Anstalt derovre, men det vil vel desværre ikke være meget lang Tid, før han vil blive overbevist om, at denne Trang virkelig er til Stede. — Jeg kunde ønske, at der vilde blive sørget for fra Ministeriets Side at holde en Slags Mandtal om ikke hvert Aar saa dog med visse Mellemrum over, hvor mange aandsvage der er. Jeg tror, at det Materiale, som allerede foreligger, alle disse Bilag, yde gode Bidrag i saa Henseende, men dette Materiale skulde gerne vedligeholdes nu ved Supplerings i ethvert Tilfælde med 6 Mars Mellemrum. — Det glæder mig i øvrigt at høre, at den ærede Minister ikke vil indføre Skolevang for de aandsvage. Jeg tror, det var meget uheldigt, om man gik ind derpaa. Jeg er overbevist om, at med ganske enkelte Undtagelser ville de, som trænge dertil, søge Anstalten, naar der blot er Plads. Byrden ved at have dem i Hjemmet er saa stor for de paagældende, at de vistnok, naar Behandlingen er god i Anstalterne, ville søge derhen med dem. Der er jo ogsaa heldigvis, som det ærede Medlem for 11te Kredts (Sthyr) berørte, dem, som have bedst af at være hjemme, naar Opholdet ikke er saa kort. Med disse Bemærkninger skal jeg fremdeles anbefale Forslaget til det høje Ting.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Sthyr: Jeg tillader mig at foreslaa Lovudkastet henvist til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Uden Dmtale og Afstemning blev ovennævnte Forslag af Sthyr vedtaget.